

تئی ہیالء گدر تانی میتگء

(شازی)

منیر مومن

اوتاک مکران

منیر مومن

تئی هیالء گدر تانی میتگء

(ڈرستیل حقء مؤزپہ شارء)

تئی هیالء گدر تانی میتگء

منیر مومن

THAI HAYAL A KUDRATANI METHAG A

POET: MUNEER MOMIN

February 2022

Designed by: Nazeer Ahmed

Publication: Otaak Mekran

لڙ

07 داوا

لڇ

10 ودار

11 تئی ہیال ۽ کدر تانی میتگ ۽

22 تئی دامن ۽

25 دریگ ۽ دروازگ

26 امروز ۽ دل

28 من ۽ تو

31 اڙے گودی تئی زیبائی

34 دنیا

35 آزموده

دستونک

39 بل یار جنگلانی تهاگار بوتگنت

42 عشق ۽ کانچیں چمن نوکیں سیارہ یے

44 وابانی اسرار تو امیں واب کپنت

46 سفر مرادے بلئے مپت ۽ رد کپاناں من

- 48 گُلابیں ذرا ہی یے بہ دنت چراگیں الوتے بکنت
 49 کپوتے ۽ گماں ھنکین ۽ پیڑا
 51 وھد ۽ بہ پیچیت انچیں تماہ یے کنگ بہ بیت
 52 دمان امر وز ۽ جیڑگا آنت
 55 حالاں اُزرے رنگ کُتہ زیمیں مُژدہ آؤرتہ
 57 تھاریں شھرے ۽ دمکاں چوڈیو ایے گنوکاں من

لچ

- 59 ماھکاں
 62 چراگ آبشاریں بنت
 64 من وچ تلب نہ کُت
 65 وھد پہ سجدہ پیر نہ انت
 67 بی بی از گند زہیر وکے بجن
 68 دمُردہ
 70 پہ تئی توار ۽ زہیر کنت
 73 پیر وزہ
 75 وھد
 76 دیدگاں نہ جیڑا تگ

- 78 زمانگ بدل نہ بیت
79 کئے انت ہما کہ اچ تو پد
81 ایو کی
82 تراو دیر انت اتلگ ۽
84 زہروک

دستونک

- 86 مسکانی مجیس شامے ۽ نودانی سبایے
88 آس پیوندے ۽ چٹانی تہاشینک گوپ ۽
90 تہناسر گر پدا بہ رس تہنا
93 کجا کجا نبیس اتیں کجا کجا بیاس کنتیں
94 پد رانت، گار بوگ ۽ انت، نہ بیت
96 گم نہ بیت معنہ اے الم انت
98 انچو زوراکیں ترانگاں زرتہ
100 تو کہ ہمود ۽ چول جنئے اود ۽ دنیا تران نہ کنت
102 نہ ہلکے توار جنت نہ پر شتہ سکیں کندی یے
104 سگارے مشت ۽ دلے کمان ۽ نہ بوگی انت
106 یک دمانے جل انت پہ وت منز لے کانت پتو

- 108 توکہ روئے تهنائی ۽ راڙے گوں پیش گاه ۽ اڙیت
- 110 دلے زیبائی ۽ پاداں اڙان انت
- 111 بیااے امر و زء زندان ۽ سازے بجن
- 113 وئی گیرانی زپتیں دارواں گوں

پیپ

- 116 وهد، تنکینے نہ انت
- 118 جیڑه
- 119 دُکال
- 121 حاجت
- 122 گیر
- 123 اهدء موسم
- 124 چستان
- 125 هتم چه کجام دروازگ ۽ کئیت
- 126 زبهر

داوا

شنیر ڇه شار ۽ ڇه لوٽیت؟ هها کجام کجام تقاضا یتلب انت که آهانی پید
 کنگ ۽ رند مردم شریں شنیر گتگ ۽ سو بمند بیت-----؟

شنیر ۽ ساچشت ۽ بابت ۽ اے وڙیں باوست مئے روچ روزینی لبز انکی
 زند ۽ بهر انت۔ مئے نبشته کار ڇه بندات ۽ هه پئیمیں جستانی دیمپانی کنان ۽
 پیدا ک انت۔ بلئے منی کر ڇه بنیاد ۽ جیڑه اے نه بوتگ، من هجر نه جیڑ اتگ که
 شنیر اچ من ڇه لوٽیت؟ منی جیڑه دُام اے بوتگ که من ڇه شنیر ۽ ڇه لوٽاں؟
 شنیر کجام وڙ به بیت که مناساکم به کنت؟

۽ ڇه شنیر ۽ منی اے تقاضا یالوٽانی لڙهر رو بدل بیت پمیشکه سک دراج
 انت۔ من ڇه بندات ۽ هه سرپد بوتگاں که اگس تو ڇه شنیر ۽ هچ مه لوٽ ۽،
 شنیر اچ تو هچ نه لوٽیت----- ۽ تو بس شنیر ۽ ریپ ۽ لهته بے بستاریں رهبدانی
 گلامی کنگ ۽ لاچار بے۔ وهده که ساچشت ۽ اولی کار هسارانی پروشگ انت۔
 پمیشکه من جهد کنان که ڇه شنیر ۽ منی لوٽ گیش بو ان به بنت۔

برے برے من شنیر ۽ پرمایاں کہ چیدگ بہ ڈیر یت۔۔۔۔۔ باز رند
 ۽ من لبز اں ہمینچو آزات یلہ دیاں کہ آ منی دل ۽ گپاں وتی زبان ۽ بگش آنت۔
 برے برے من شنیر ۽ لاچار کناں کہ چہر جوڑ کنگ ۽ بدل ۽ شے جوڑ
 بکنت۔۔۔۔۔ باز رند ۽ من شنیر ۽ گشاں کہ آ بے توار بہ بیت، چہ کس ۽ هچ مہ
 پُرسیت ۽ هچ کس ۽ پسہ مہ دنت۔۔۔۔۔ برے برے من چہ شنیر ۽ تلب کناں
 کہ منی داب ۽ تہا ہبر بکنت ۽ باز بر ۽ من چہ شنیر ۽ هے لوٹاں کہ آ وتی معناء منی
 چٹانی تہامان بہ داریت۔۔۔۔۔ هے داب ۽ منی ۽ شنیر ۽ داوا بر جاہ انت۔ ہماروچ
 ۽ کہ شنیر ۽ چہ من چیزے تلب کُت گڈا اے داوا ہلاس بیت۔۔۔۔۔ داوا کہ
 ہلاس بوت گڈا شنیر روت بس کرا فٹسمین شپ پشت کپیت۔

منیر مومن

17 فروری 2022

لچر

ودار

یک کرار جُز ان آنت

یک حساب لُڈان آنت

ماہ بلئے چہ بوجیاں

پیش بدن ء سر بیت

تئی ہیالء کدر تانی میتگء

تئی ہیالء کدر تانی میتگء

چمء تہاوابے

ءوابء تہا دنیا یےء

اکسے آں بانزل پر کتہ

بالاں کبسنےء تہا

تو آشنائیں کشکے ءے

بانزلاں سنجء اڑین ءے

گیرء پاداں لوپ بے

گندگ نہ بے

مانداشتہ دلء کدء شپچراگے بوتگاں

تو مناچو نکشء گوپتہ

من و تاچارانء رپتاں دانکہ داگے بوتگاں

اچ وئی سہرء دراہنکاں

ایو کاں -----
 رنگ سنجء،
 بوپلء،
 چول دریا ء زنت
 دست بہ بنت، دیدگ بہ بنت
 یادل بہ بیت
 ہالی ایس تاسی پکیریں زیر انت
 بادشاہیں موسے ات آکہ من
 تئیھیالء کدر تانی میتگء
 کدھے ء تئن دریا بے کتہ
 دریانا دینتہ وتی دست ء دلء
 واب بو جیگیں یلہ دانت زرء
 اپس گوں منیم ء زری ء بستگء
 تاچینگ انت
 مرگاں پمائوت دوتکہ
 مازانگ پوش اتہ
 ہو گنہگاراں تئی زیبائیء
 ہو منی دید وکاں بینگ نوش اتہ

روشنائیں آسے
 اینچو پچے دورء بلے
 تئیھیالء کدر تانی میتگء
 چمے بوگ گرانء کپیت

توؤ ہم چور بیتء
 ہونء تہا بس سوتےء
 چہیالء پنیمء پر رچے
 من کہ اے اہدء ابیتکء
 با گینیں میتگے سبزیں وزواسء تہا
 واب کپتگاں
 کئے انت منی وابء تہا
 نازینک جنت
 کئے انت منی ہونء کدی میء تہاریں کوچگاں
 کندیل پر نازیتء روت
 اے ربیت یے-----
 چو بادشاہء

مئے ھدا مری گناھاں
 ھکم دنت ۽ پاد کنت
 ۽ چہ منی آگا ہی ۽ پیسر
 زمانگ مٹ بیت
 زہم پولنگاں مہ بریت
 آس کہ بیوانکی ۽ دنزاں مہ سوچیت
 نیٹ مردم بست کنت
 وابے تاکد پند بریت
 آگہی من در چکے ۽ شاہ ۽ اڑینتہ انگاں
 پُر شتگیں وابے بزوراں
 نون تاں در بار ۽ رواں
 ریتانی شاہ ۽ پرماں
 چو کہ زہم ۽ شیک وارت
 من کہ چماں پچ کناں گنداں
 دریں استال یک یک ۽ سدانت تئی دیدگاں
 تئی ہیال ۽ کدر تانی میتگ ۽
 چمے بوگ گران ۽ کپیت

دمک مٹانء زمانگ کئیتء سر بیتیں ادء
 ایوکیء دستء پاداں مہر بندیت
 ایرے کنت دیمء منی
 ایوکی انت تلو سیت
 چو کہ گر پتاریں کپوتےء وڑا
 ابرمء آوازء رنگانی کبس
 چو کو ہسارء برجم انت
 اے کپوتیں ایوکی موتکے نہ انت
 (موتکے بہ بیت تہ شان ءے
 کدء مندریکے شہم کنت)
 مانشےء سر برء پلے ر دیت
 کس ءے ماں ملگوراں نہ جنت
 تئیھیالء کدرتانی میتگء
 مئے ایوکی
 سوتء موتکانی نیامء جل اتہ
 نہ کہ شاتیں لہر ہے گندیت پہ وت

ننیکہ شرپ ۽ شانے ۽ وادار بیت
 شهر ۽ دمک ۽ مینگاں
 چو کہ گد ۽ پیچیت کسے
 مئے دزرس ۽ چہ دور جا ہے ایر کنت
 من کہ بس منیم ۽ گنہگاراں
 بہ دس راہے منا
 تئی ہیال ۽ کدر تانی میتگ ۽
 چمے بوگ گران ۽ کپیت

تئی ہیال ۽ کدر تانی میتگ ۽
 ہر ہلکہ ۽
 شنگ اتہ آوازے چو کہ نمبی پان ۽ موسم ۽
 ہر کجا کہ منیم ۽ مہری راہ کپیت
 آزاری انت
 تراول انت کلئیں پناہ گاہ
 کلئیں سیارہ منی
 سنجیں وابی میتگے

سوتانی سبزیں ساہگے
 پہرانی سنگی کا پرے
 مہرانی جو یے سار تکیں
 تراول آنت کلئیں پناہ گاہ
 تئیھیالء کدرتانی میتگء
 ہر دمکء مینگاں راش اتہ
 مینگاں پہ ماہء راش اتہ
 مینگاں پہ پلاں راش اتہ
 زیبائیء بولی وتی
 ماں کو ہساراں گل کتہ
 وابء ٹرمہ توکیں مُرگء بال کرتہ بیدہ یے
 نودیں پہرانی پریء
 کدھے ماجین زرتء نشتگ انت
 سوت آساپء گوزان آنت ہر دماں
 تراول آنت کلئیں پناہ گاہ
 کلئیں سیارہ منی
 تئیھیالء کدرتانی میتگء
 چمے بوگ گرانء کپیت

تئی ہیال ۽ کدر تانی میتگ ۽
 نوں بہ ننداں یا بُہ جنزراں
 ہر حساب ۽ ایو کاں
 آسچا رچہ راستیں پہنات ۽ منی
 رنگانی رُبے جنزراتہ
 اچ منادو گام دیم ۽
 ہلکے ۽ واب سراں چک
 انچو تچان انت کہ گشتے
 مال انت سگاں تاجیننگ انت
 واہشانی پاری نیں پد
 گوات ۽ ماں گر نچے ۽ زرت ۽ برتگ انت
 بس ابیتکی یے
 گماناں سوت پر مائیت
 تماشا ناچ دنت
 چم جنز انت
 نہ تماشا چماں جلیت

چوں کنال
نوں بہ ننداں یا بہ جنزراں
ہر ہسابء ایو کاں
تئی ہیالء کدر تانی میتگء
چمے بوگ گرانء کپیت

زیمیرء سوتانی سبزء منوریں زروانےء
وابء تھا
من ایر کرتہ گلزمین
ءرپنگاں
انچ منارند
ایر کپاں بوتنت ملائک
چو سستگیں ہارےء رنگی مہرگاں
لوٹ اتہ کہ دیدگاں اُزرے پتاہانء
وتاداراں چہ وھدء زیارتء
چک جنال پشتء
ملائک وھدء کر پاساں شانء

پہ من پیدا اک انت دریں
 باریں پر چا؟
 من وتی تهنائیء پُرساں یلئے
 اچ مناپیسر ز مانگ
 زوریت آوازء منیء تران کنت
 (توچہ وهدء زیارتء کہ لک اتئے
 نوں وهدء هدیرہ توئے
 هدیرہاں کہ گیر انت پلانی و شبو
 ریتک رنگاں بہر کنت)
 روچے چینچو رنگ گوں من تران کنت
 سہتے چینچو پل
 اے چٹانی کوہنیں مانشء من ایر دیاں
 کسہ نہ بیت
 تئی ہیالء کدر تانی میتگء
 چنئے بوگ گرانء کپیت

تئی ہیالء کدر تانی میتگء
چمء تہاوابے
ءوابء تہا دنیا یےء
کسہ کہ ہر بولیء تہا شکند بیت
پش کپیت سگانی زندانیں جبیناں
چو گے گیر تگیں
رنگےء پیراری ایں یاتےء
ژندیں دامنء
ترانیت بلئے گندگ نہ بیت
اے جاوراں کسے اگس
چمء بہ بیت تہ چے بکنت
تئی ہیالء کدر تانی میتگء
چمء بوگ گرانء کپیت

تئی دامنء

رنگ تئی دامنء
راز تئی دامنء
مہرواں بل گوں چاڑء دلء
کسئیں پٹو سچاں
توؤ زانئے کہ من
تئی نیں کدھےء دلاں
یکدے انسراں
آس تئی دامنء
نود تئی دامنء
چہ تئی جلوہء آدیم
ہستی چئیے
شناہیں امروزء گم
مولدے بے بینکء تھا
کدے یک مہر گے ہم نہ انت
بام تئی دامنء

پل تئی دامنء
 مہرواں اے زمین ہم تئی
 آزمان ہم تئی
 ماہ پتو لیئبوئے
 جنگاہ یے پمن
 پیژ گاہ واہگء
 انچ و تاچوں جہاں
 نکش تئی دامنء
 ساز تئی دامنء
 کند کمئیں کہ تئی
 کندگء سہرء شہر انء زیبا کتہ
 زلف شنگ آنت کدی
 زلفء اسراراں گیابان رودیننگ آنت
 مسک تئی دامنء
 کنوش تئی دامنء
 روج تئی دامنء-----
 ہر رومعنا یے پولیت پہ وت
 شب بگندیت ترا

چہ چراگے ۽ دست ۽ کپیت گار بیت
زند تئی دامن ۽
چوزر ۽ چول جنت
تو کہ اندیم بے
پئی کیں شلتے ۽ تہا ساہ دنت
زر تئی دامن ۽
چول تئی دامن ۽
رنگ تئی دامن ۽
راز تئی دامن ۽

دریگء دروازگ

ہمینچو شور کننت اے دریگ ء دروازگ
 من چُنت وهد انت وتی گالوار اش نہ گُنگ
 دل ء کلوہ یے پبن گوں بہ بیت ، دات ئے نہ کننت
 نہ اے ایبتکی وتی کسے گوں من کاریت
 منی اے لوگ ء دریگ ء دراں شمشتگ کہ
 من مردے آں دلوں لوٹیت کہ ہبر بکناں
 برے برے تہ منا شنیر کے ء حاجت بیت
 اناگہ ء و سلامے پبن چہ دُور ء کُنیت
 ہمینچو شور کننت اے دریگ ء دروازگ
 دلوں بہ کشیت وتارا سلامے دات نباں
 تو رپتگ ئے نوں ترا چوں توار پر بکناں
 من چُنت وهد انت وتی گالوار اش نہ گُنگ

امروز ۽ دل

تو چو ٺلوریں عاشقے
امروز ۽ دل تهنّا گنگ

مردم اے شاہیں یتگ ۽
ٻُڙی نیں کونجے ۽ گم انت
چہ ہر کتار ۽ سستگ انت
کس پہ کس ۽ مہتل نہ انت
کسے نہ منہ پہ وتا
تئی زیارت ۽ درکپتگ انت
سئوتانی ھئی نیں گبار
سُہبانی امبویں سمین
زپتیں مُسامانی جلشک
بیگاہ ۽ دل تنگیں زہیر
استین گوں لہمیں حاجتاں

کنورانی یتگیس بدن
شانتل گوں شیدائیں دلاں
چٹانی الوت مہرگیں
گڑانی شیکوئیں گماں
کمیپانی رُژنائیں مہاڑ
اوستانی شیشگ پُرسنگیں
تئی زیارت ء درکپتگ انت

تو چو ملوریں عاشقے
امروز ء دل تہنا گنگ

من ۽ تو

من ۽ تو

جند ۽ آس ۽ نہ یتگیں وتی

روچے روچے، سر ۽

چو کہ استینے ۽ یک گمانے گوزیت

(من ۽ تو مُر تگیں جنگلیں)

مُر تگیں جنگل ۽

ایو کیں دُر چکے ۽ دل دیوانگ بہ بیت

تہ بہ جُزیت کجا؟

آکجا رپت کنت؟

من ۽ تو

جند ۽ صورت نہ دیستہ وتی

جند ۽ لوگ ۽ نہ رپتیں وتی

کیشک پُر بوتگنت دید گانی تہا

ہلک ۽، ہنکین آدینکے ۽

ذرو گیس رُژنائی ۽ شہم آنت
 شہم آنت ۽ مجھے تہا یرشت آنت
 گوات پُرسیت منا،
 نو در پیت آنت کجا۔۔۔۔۔؟
 کانگڑو آزمان ۽ دھنی بوتگنت
 مارائے اندر ۽
 شانتلانی چڑکھ اوں گوشاں نہ کپت
 سد مراد، مہربا
 من ۽ تو
 جند ۽ تُو نہ مرتیں وتی

مانہ ہیں
 درد باندا مئے پالا تگیں
 چخت تاس ۽ بُن ۽ پش کپیت
 من ۽ تو
 کہ مئے درد ۽ نہ رو دینتہ مئے
 ایو کی ۽ بدن
 من ۽ تو

جندء تئنء نہ مرتیں وتی
اے گمء چوں مریں؟
ماکہ روچے نہ ہیں
گوات بلکیں مئے پٹاں
گوں الوت مہ کنت
هور بلکیں مہ شودیت مئے
لوچیں تهنائیء
منء تو
جندء آسء نہ سئکیں وتی

اڑے گودی تئی زیبائی

اڑے گودی تئی زیبائی
بچار شودان انت بازار ء
تئی اہدانی آزار ء
شموشیت ہر گر ء دار ء
منی ہلک ء چراگانی
ڈرہیں پولنگاں معنا کنت
برے شتمے دپ ء پیچیت

اڑے گودی تئی زیبائی
چہ تو پیسر پمن سر بیت
تو دانکہ چادر ء چنڈے
اے دیدوگاں کماہاں کنت
تو داں کوشاں کنئے پادء

اے کِشکانی دلاں پیچیت
۽ سازانی سر ۽ جُزراں
پن چو مہلب ۽ سر بیت

اڙے گودی تئی زیبائی
منی دنیا ۽ ٹیکی دنت
بچار دریا ۽ چولانی
حساب ۽ کئیں ودینیت
شموثیت دل وتی گاماں
بگند پلانی و شبو ۽
تہا اسرارے پئینیت
بچار استالے ۽ چم ۽
کِشیت ماہ یے ۽ واتریت

اڙے گودی تئی زیبائی
نہ شہرے بیت نہ راہے بیت
دلوں لوٹیت بہ جل سہتے
دلوں لوٹیت بُرو راہے

کجا داراں رواں تانگو
اے وهدء پیالہء لُنٹاں
چو سنجہء وڑا بندیت
اڑے گودی تئی زیبائی

دنیا

آس بادینتگ نگاہاں
زہر پیٹینتگ دل ء
کا پر ء لب ء من سارتیں
نود ء جمبر ذرتلگ انت
سُہب ء بیگاہاں ادء بس
مُرگ آپ ء اتلگ انت

آز موده

چینکدر درد من آز موده کُته

چینکدر جُهد کُته

انگته هچ بادات نه بوته گوں من

چم بند گرتگ ء نیت بسته

نارز اگر تنت ذر نیل کشت

ء پدا سر گپتاں

دست من رهن کُنت

هوش من زرت ء دریگه ء دپ ء کشت

پدا آپ نه داته، جبر

چینکدر جھڙ کٽه
 هچ ببادات نه بوتہ گوں من
 چینڙ کٽه به پاچیت اگس
 ارس انگه اوں هماپنیم رچنت
 گر میں نیمروچے ۽ جیگ ۽ من اگس چچ بکناں
 میداں دلبنڊ ۽ منی وش وش ۽
 گوات انگه اوں سماران ۽ گوزیت
 مسکین سہبانی سر ۽
 زہگ هماپنیم ماں دڱاں شنگ انت
 چوگشے مہرگاں گویاک به بکشیت کٽه
 سوری دیوانے ۽ اوں اوں اگس سر به کپیت
 دُہل ۽ آواز هماپنیم دنیگہ جکسیت
 آہوانگہ اوں ہمارنگ ۽
 چہ بویے ۽ ہر انت
 مَرگے ۽ تیرے به لگیت
 ہما داب ۽ مریت
 ماں ہننگام ۽ شپ ۽
 ہور کیں کیشکانی ٹلوری ۽ سر ۽

وهدے گریو آنت کچکائی نسیب
 انگہ اوں عاشقیں بُر مشانی بدن
 نژکائنت وتی اندر ۽ دمکانی تہا
 چینکدر درد من آز مودہ کُتہ
 من ستر جُہد کُتہ
 پہ ابد پیچاں وتی اندر ۽ ہلک ۽ شہراں
 انگہ ہر گار انت اے دنیاچہ تواراں چہراں
 چینکدر جُہد کُتہ
 ہچ ببادات نہ بوتہ گوں من

دستونک

بل یار جنگلانی تہا گار بوتگنت
بازار جنگلانی تہا گار بوتگنت

سہرا کہ وہدے بوتہ منی گلزمین ء گم
استار جنگلانی تہا گار بوتگنت

چمانی شیشگانی تہا سنج بُتگ انت
ء شار جنگلانی تہا گار بوتگنت

تُرسے کہ ماکبس ء کُت ء دیم ء نشنگیں
پچار جنگلانی تہا گار بوتگنت

دیدگ تئی زینباکی ء آواز ء در کپنت
رہچار جنگلانی تہا گار بوتگنت

اے رہسرائی کپتگیں مہرگ چلوگ انت
ء مار جنگلانی تہا گار بوتگنت

چُنت وار چم واہگ ء پُلاں شہاز انت
چُنت وار جنگلانی تھا گار بوگنت

شاہیں نصیب ذروہ انت رُزنائیں دامناں
دربار جنگلانی تھا گار بوگنت

تالان انت بیتواری یے دک ء دراں دل ء
کوکار جنگلانی تھا گار بوگنت

کوبانی درد جُز انت دریا ء نیمگ ء
آچار جنگلانی تھا گار بوگنت

اوستانی دُشگیں اے نگاہاں نوں مان چے
دیدار جنگلانی تھا گار بوگنت

ماکُوہن ء نوکیں زیم وتی زرت ء اتلگیں
کاٹار جنگلانی تھا گار بوگنت

آ روشنائیں شہر ء تیباں بُرو بگش
بیار جنگلانی تھا گار بوتگنت

بس یار گوں نہ بوتگنت ما شہر یل کُتہ
بس یار جنگلانی تھا گار بوتگنت

سکرات و ہد ء چول جنان انت ماں کدہ ء
ھیٹار جنگلانی تھا گار بوتگنت

ہرچی گسر کپان انت چراگانی ساہگ ء
شپ دار جنگلانی تھا گار بوتگنت

چے گوں ترا منیرؔ کہ واتر اتے پدا
آزار جنگلانی تھا گار بوتگنت

عشق ء کانچیں چمن نوکیں سیارہ یے

واب پوشیں وتن نوکیں سیارہ یے

تئی گم ء گت درانڈیہ مناء شاعری

سازگا انت پمن نوکیں سیارہ یے

اے زمانگ کہ گوہن انت چو آکوٹے ء

مہرگیں تئی بدن نوکیں سیارہ یے

اچ وتا لک ات ء من ء تو اتلگیں

نوکیں گپے بکن نوکیں سیارہ یے

چار نیم ء بچار کس نیست انت ادا

بیدے تو بیدے من نوکیں سیارہ یے

ماں شپ ء شہرگ ء بینگ ء جو تچت

الوتانی چمن نوکیں سیارہ یے

درچک ء چیر ء تئی جنتیں دامن ء
کپتگیں زردیں پن نوکیں سیارہ یے

کسے بنیت ء بُشوہازیت مارا بد انت
اچ تو در اچ مس دُن نوکیں سیارہ یے

آ پری زادگے اے وَ شتر انت منیر
نوں اے دل اوں پچن نوکیں سیارہ یے

وابانی اسرار توامیں واب کپنت
بلے کہ استار توامیں واب کپنت

تاكد انچو چول جناں بیں گیابان ء
ما آگاہ ایں یار توامیں واب کپنت

بل کہ انگہ لئیب ء کمئیں پش کپنت
وپساں من آزار توامیں واب کپنت

اٹوں سرگر رندا سفر معنا اول نہ بیت
راہ ء نکشیں مار توامیں واب کپنت

گوات اُبینگ دریا پاداں داران انت
چول ترہ انت آچار توامیں واب کپنت

کئے زانت کہ من پہ تئی ودار ء آگاہاں
و پس ءے تو بازار توامیں واب کپنت

گوں من کائے چو من تہنا پشت کپ ءے
شپ تئی چوکیں یار توامیں واب کپنت

بل کہ منیر اوستانی چراگاں زہر بدانت
عشق تئی دستء کار توامیں واب کپنت

سفر مُرادے بلئے مُپت ۽ رد کپاناں من

اے رگزار تچان انت ۽ دمبراناں من

جہان چو کہ پتار ۽ منا بکنت لیپک

او زِر ملار تئی چٹاں سنگراناں من

تئی گل ۽ راہ پمن اینکدر وَ دُور نہ انت

بگندے مرچی دگہ نیمگے رواناں من

تئی مہر ۽ قہر منا چے دینت کہ مرچاں

وتارا اچ وتی امبازاں پچکراناں من

زمین ۽ گوں تئی گنوک ۽ سلام ۽ ذروت نہ گت

۽ آزمان ۽ نہ گشتہ کہ آزماناں من

تو اٹوں بیائے گڈا بلکیں سہل ۽ ترانے بیت

کہ اے دمان ۽ پہ وت کمتیں مہرواناں من

منا ڇه مردماں پیسر دریگاں اِش گُرتگ
که تئی نگاہ ۽ ملاریں گم ۽ زباناں من

اگس به لڏ آنت ڇڏ ۽ وهڏ ۽ مردم ۽ موسم
مُلوڙیں بزمِشے ۽ پُئیم ۽ پتو بماناں من

مبو گمگ اگس مجلس ۽ نه باں گندگ
تئی ایوکی ۽ چراگ ۽ تها بلاناں من

کپوت بند آنت وتی ناگانی بادگیراں
۽ بیتواری ۽ آزاراں درچناناں من

منیر شئیر چی یے؟ بس اگس بزانت کسے
ڇو گنگیں شہمے تئی سگہاں اڙاناں من

گلابیں ذرا ہی یے بہ دنت چراگیں اوتے بکنت
اے ایوکی تہاری ۽ کجا بُروت ۽ چے بکنت

چو گوات ۽ داب ۽ سربنگ ، گبارے ۽ چوشنگ ایتگ
زمانہ چوں تئی عاشق ۽ بزوریت مردے بکنت

اے منیم ۽ مہرگ انت منی گوں ارساں هور رنگنت
ہمنچک ۽ بہ جل کسے زہیراں جاگے بکنت

وتی نوں اے دیوانگ ۽ رضا بدئے کہ سر بہ گپت
پدا گوں زہیسیں دیگر ۽ کپوتی گلے بکنت

منیر انچو گوں وتا دچار کپت کہ گشئے
طیبے نادراہے ۽ دوا ۽ دارو یے بکنت

کپوتے ۽ گماں ھنکین ۽ پیڑا
شپ ۽ بیوانکی ۽ کُکُو بہ پرما

بباتے مولے ۽ رنگ ۽ آجو
بات تئی شادہاں زمزیل پاد ۽

من اچ تو رند دیدگ بند گرتنت
منی نوں چارگ ۽ کایت تماشا

سُچیت بیوانکی ۽ ہوشام ۽ زیر
بلان انت سستگیاں تارے ۽ آشا

همک پگر ء ادا پادا انت پادینک
گنوک اش گرتہ تئی دیوانگ ء را

شتاں ہرجاہ منی ہنکین اتلگ
من سرگپتاں گوں من سرگپتہ داوا

وتی چہ گشتناں پچی نہ زوراں
رواں من بس گوں آواز ء گبار ء

وہد ء بہ پیچیت انجیں تماہ یے کنگ بہ بیت
نوں باید انت کہ نیکیں گناہ یے کنگ بہ بیت

والبے سلاہاں پوش اتہ ، زنگے زمانگ ء
داوا ء پشت کپت ء، سلاہ یے کنگ بہ بیت

انچو تہار انت یا و بہ کش دیدگاں وتی
یا آزمان تیوگ ء ماہ یے کنگ بہ بیت

شنکینیت مرڈہاں ء تسلاہاں پنیم کنت
اے برہنگی پہ چماں پناہ یے کنگ بہ بیت

اومان ساہ کش انت ء ارمان سفر کننت
نوں ہر دیار زورگ ء راہ یے کنگ بہ بیت

دماں امروز ۽ جیڑگا آنت
بہ ننداآنت پٿو کہ پادیا آنت

تئی مہروانی سرء مئے بار آنت
۽ تئون ۽ گواچی ماں کیسگ ۽ آنت

تو ریتگ ۽ کہ مئے شادہانی
نوں زلف مگراز آشنا آنت

”ق“

اے سہب ۽ بیگاہ گنوک آنت پٿو
تئی چارگ ۽ بس رواآنت ۽ کا آنت

چہ لُنٹ ۽ بُرمش ۽ تئی پیش اُکنت
پہ چم ۽ گپتار ۽ پاد کا آنت

تئی درد ۽ جلوہ ۽ ماہکان ۽
منارا استال چارگا آنت

اے ذرچک ہور ۽ ہمینچو شُشت آنت
چو عاشقے ۽ دل ۽ سپا آنت

بگند زیب ۽ تلاوگ ۽ تئی
چراگ اہدانی لُڈگا آنت

زبان لوپ ۽ اِنِت زیمِری ۽
۽ چم تماشاے ۽ رضا آنت

تئی بیک شِنگ ات ۽ درد روکیں
بچار درمان پوشگا آنت

جہان گیا بانے گواچنانی
مئے وہم پٹا چو سنگر ء انت

شپے بہ بیت یا کہ مسکین مہر
چراگ گیشتر تہاری ء انت

منیر عشق ء بہشت ء دوزاہ
گنہگار ء دل ء تب ء انت

حالاں اُز رے رنگ کُتہ زمیں مُژدہ آؤرتہ
بچکنداں مئے سنوت جتہ ارساں کِسہ آؤرتہ

مرچی ذروتے اتکہ تئی وھد منارا زیارت کنت
سُہباں آہو سر دانتت مرگاں بیگہ آؤرتہ

چم ملاں رد کپت انت سنج بہاراں شورینتہ
ترمپاں شنزاں شنزان ۽ گوں وت کدہ آؤرتہ

دل چو بُت ۽ تئی ہمراہ انت چولے زرت درکپتیں
سر ما ہمود ۽ ایر کُتہ چندے سُبجہ آؤرتہ

زیر ولے پیڑائیت مرچی کبس ۽ دیولاں
مرگاں گوں وت گیابان ۽ چُخت دریچہ آؤرتہ

آس ۽ زرتہ چاڑ دل ۽ ناچ کنان انت بازار ۽
آپ ۽ مئے ہوشام ۽ سرء ایمان ناگہ آؤرتہ

لاساں پہ اے گیدی ۽ مارا دامن شاتک نہ بیت
پہ تئی شنکیں استالاں مئیم ۽ ہگہ آؤرتہ

ہو کہ طبیبان دست نہ کپت درد منیر ۽ سرپوشیں
تو ہم مپت ۽ گپ کتہ تو ہم کسہ آؤرتہ

تھاریں شھرے ۽ دمکاں چو ڈیوائے گنوکاں من
نہ گندیت کس چوں تھنایاں نہ ماریت کس چوں روکاں من

کسے آست انت کہ مئے گپاں جہان ۽ اہوت ۽ ڈسیت
نہ گُشتہ من تو زیبائے نہ گُشتہ تو گنوکاں من

تئی آبریشمیں ذیل ۽ ملاراں رد کپگ وش انت
گوں رہنیں آہدے ۽ کیپاں وتا ہر روچ موکاں من

تو آپے ۽ بُن ۽ گیرے، منی ہوشام گیابانے
منی کشکاں تچان ۽ تو تئی دریا ۽ روکاں من

زماگ گوں تئی ملگوراں اڑ ات ۽ وہد شپ کپتگ
منا تئی درد ۽ مانداشتگ کہ ہر ہند ۽ بلوکاں من

منیر چنت شپ مساماں تئی منا زیبا گت ۽ دانت
پدا نیمونے پوشاں بُو پہ ذروگے ۽ ہدوکاں من

لچہ

ماہکاں

ماہکاں بے وائیں چٹے ء اسیر
ایر رچنت تئی رنگ چولانی سر ء
پہ تماشا آگہ ءے چاران بُو
ہو بگند کہ پُخت دیدگ تتر آنت
اے گُلاماں نوں نہ بیت توکل پتو
کئیپے نوش آنت یا دگہ زہرے بور آنت
ماہکاں کم تالہیں اہدے ء تیر

چہ کماں در کپتنگ ءے جاہے بہ سرپ
ساز دردے زیریں ٹپے بگوپ
پہ تماشا آگہ ءے چاران بُو
مُرگاں گوں ہمراہ مبو پولنگ بیت
حاجتانی رہنیں تئی کانچ ء بدن
زند ادا منتہ نوں کدء ٹیٹلے

دانکہ مئے مرک ۽ کسے چمے مہ کنت
بندی انت مئے اندر ۽ چند ۽ وتن
بیا وتی ٹک ۽ تئی رُکسار ۽ جناں

ماہکاں بیوانکیں چاڑانی گزیر
چند ۽ آواز ۽ شہاز ۽ در پہ در
سستنگیں اوتاگ ۽ چوں گئے دے
نہ پہ درچکے ۽ ہتم مستاک کنئے
اش کتہ من کہ تئی شہدیں بولی ۽
مندریک ۽ را اوں دُرپش ۽ یل کتہ
کئیپے شنگ ۽ نہ کلوہے پچ کنئے
گُٹ ۽ تئی مُرگی شپے بانگواہ نہ بیت
درچکے تئی اهداں نہ بندیت دامن ۽

ماہکاں بے وایں چمے ۽ اسیر
من وتی بے موہیں اهدانی پکیر
بیا چرے زندان ۽ لکّیں من ۽ تو
تو منی چٹانی سٹک ۽ سر بگر

سر جناں باں من تئی کانچیں گم ۽
سُرگیں ارواہ ۽ گیابانیں لداں

ماہکاں کم تالہیں اھدے ۽ تیر
بے سما انت اچ ما امروز ۽ زہیر
ماہکاں بیوانکیں چاڑانی گزیر
من نہ چاراں کس تو چچی مگو
بیا چرے زندان ۽ لکّیں من ۽ تو
ماہکاں بے وائیں چتے ۽ زہیر

چراگ آبشاریں بنت

تو بس۔۔۔۔

روکئے کن بُرو

چراگ آبشار بنت

پدا کہ آپ

آپداراں سربہ بیت

تہ شان تلالی

تُن جان شودیت نوک بیت

گبار و ہدے دمبر آنت

ہمودء و پیگء رَو آنت

تو بس۔۔۔۔۔ روکئے کن بُرو

چراگ آبشار بنت

دلانی سُر مگیں ایستگیء

گمانی ایو کی

بشا نہیں دیار بنت

دیارء دمکاں سر جنال

کارواں کہ گار بنت
 تہ واپ گند آنت پاد تئی
 ۽ واپ تامدار بنت
 تو بس۔۔۔۔۔ روک ۽ کن برو
 چراگ آبشار بنت
 اُمت بنت پہ نیتو سیں دید گاں
 پہ گنگیں شانتلاں توار بنت
 پہ روج ۽ زیمیاں مونسے ھنت
 پہ ماہ ۽ رازدار بنت
 زمانگے ۽ یار بنت
 تو بس۔۔۔۔۔ روک ۽ کن برو
 چراگ آبشار بنت
 تئی داب ۽ دز گہار بنت
 ہر کسی پکار بنت

من و ہچ تلب نہ گت

نہ رنگے ، شہمے ، لڈگے
من و ہچ تلب نہ گت
منا تو انچو دوست بے
شپے کہ سک تہار بیت
تو پمنا چراگے بے
پدا کہ سہب بُست کنت
چو پلے ء سرپ ءے چیا
گوں بیکہ ء امیتگی ء
اے مرگ کہ کتار بنت
تو کوئے پرچا جوڑ بے
من و ہچ تلب نہ گت
منا تو انچو دوست بے

وهدپہ سجدہ پیر نہ انت

ماہ ۽ گلہ رون کتہ
واہاں کستے چینک نہ دنت
بل گون مہ جن آواز ۽ بُتاں
کہ وهدپہ سجدہ پیر نہ انت
آپ ۽ بگش بے بر مش برو
گوات ۽ قبا ۽ سوتاں چچ کن ایر بکن
آس ۽ بگش هچ لبز مہ بال

مرگ کبس ۽ مان نہ انت

بیوانکی یے
نشتہ بانزل ٹپین ایت
اے کئے انت وتی مُندر یک ۽ تہا
چٹانی ملاماں نادین ایت

اُز رانی چڙ ڪا ۽ مولد
اومان ۽ دمڪاں ناچ نه ڪنت
ماه ۽ گلہ رول ڪتہ
مارزن ڪشتہ گیرانی
واباں ڪسے چينڪ نه دنت

شپ ونہ زانت
وزواس تگر د۽ چير ۽ تئی
چو ڪہ سلور ۽ جُز ان انت
بيوانکی ۽ جادوء
بل دست مه جن
پڙانی تها ڪوشانی تئی ڪہ ساز بجيت
اومان ۽ دمڪاں اهدانی
بی بی ۽ کيسے سوت ڪشيت
امروز ۽ مُسلا ۽ تڪشاں
وهده ۽ انیچک واس ڪشيت

بی بی ازگند زہیر وکے بجن

بی بی ازگند اے زہیر انت
تئی مزواک نہ انت
کہ وتی پیت ۽ مڈیراء کٹوراء ۽ کنسے
یا وتی شار ۽ بُش ۽ ڈک ۽ دے
بی بی ازگند اے زمین ۽ آزماں
لاری ۽ لشکر ۽ اپساں و مدام جاہ دینت
بی بی ازگند
اے گیدی پہ تئی زہیراں تنک انت
شپ و گندیت
کہ تو ارواہ ۽ گول ارساں شودے
روح و زانت
تو میداں وتی ھٹی نہ رج ۽
آس کش ۽ گیا بان ۽
بی بی ازگند زہیر وکے بجن

دمبرده

تو شمشڪار ۽ ڇه من
من اوڻ شمشڪاراڻ ڇه تو
ڌرپ ايمان ۽ ماششت آنت
۽ گه ۽ کنجه ۽ پهريان گت آنت
ماه ۽ روج اش اوڻ نه گند آنت
که کلوه ۽ بکننت
هو بل۽ انگته
وهڊے که من دمبرده بهاں
کندگ ۽ زيم چناں
گريوگ ۽ آزرده بهاں
تو شمشڪاري ۽ دنزانی تهاسهر ابے
مهر مے بے منی آزاراں تو امیں پوش ۽
انگته تو منی کار ۽ کائے
انچو هامينے ۽ اهوال

پہ مڙگانی تڱاریں سئوتاں
 مہلب ۽ شیر کنیں گواچی ۽ تگر دے ٲچ کنت
 انچو حیرانیں یک زڳے ۽ چوکیں دیدگ
 ٲاتوء بانزل ۽ کئشان ۽ دگہ معنادنت
 هوہے ٲئمیم
 پہ دمانے کہ منی اندر ۽ شٲ تہنابیت
 وہدے سک باز من دمبردہ بیاں
 تو ستر اچ من شمشکارے بلئے
 کائے برز تر کئئے
 استالانی زیب ۽ وٲ ۽
 من ستر اچ تو شمشکاراں بلئے
 انگتہ پہ دگہ تہنائیں شٲے ۽ اوست ۽
 زندمانی ۽ اے اولاک ۽ دو برنوں نول کناں

پہ تئی توار ۽ زہیر کنت

تو بینگیں جُستے کُنگ
ناگاہ تئی مہر ۽ ملار
رِکنت ارواہ ۽ سر ۽
۽ رنگ کُلیں مٹ آنت
نوں واب ، ارمان ، آگہی
اے چم ۽ دل دیوانگی
کُپ ۽ زرے ۽ کپنگ آنت
دور چہ جہان ۽ رپنگ آنت
پہ تئی توار ۽ زہیر کنت

زانے ماں دیدوکاں منی
تو حاجتہ کشت ۽ شُئے

زانے من چنچو جمبریں
وابانی نیمون گوپنگ ۽
چانٹ ۽ سرء نادینگ انت
پہ تئی توار ۽ زہیر کنت

کایاں تئی بچکندگ ۽
سارت ۽ ابیریں ساہگ ۽
زوراں کپوتی کوکوآں
پہ گیگ ننڊاں اڑ کناں
دستانی سنوتیں سنگہاں
نازیکیں پاڊیکاں تئی
دستے سُرین ۽ بست کنت
شیرے چہ کوہانی شماں
پہ کرام کیشک ۽ در کیئے
زہیروکے شہمیت چہ مجاں
پہ تئی توار ۽ زہیر کنت

دانکہ تو دورے اچ من ۽

هر روج پتو دیم دیاں
مہرء ملوریں گواچیاں
روچے یہ وابے سُر پتگیں
دانکہ من انچو ایوکاں
اومان بادیناں پتو
امروز ء اے اوشتا تگیں
زوران ء نادیناں پتو
پہ تئی توار ء زہیر کنت

پیروزہ

تو و باز رُژنائے
شہم ۽ تئی زہیر وکاں
مانپوش اتہ گیدی
تو نہ چار اتہ بلکیں
وابے چو کہ آہو ۽
آزمائیں تئی چٹاں
مرچاں گریہہ کشتان انت
۽ ہما انت مئے ہلک ۽
بینگیں یہ نازینکے
آبریشمیں دنزے
گیر ۽ پیلپستان ۽
بازلاں اڑینان انت

چو کہ کبگ لُڈان انت
باتن ء مئے وابانی

وہدے پاد کایاں ء
چاراں کلّیں آثرِ اپاں
ہچ دگہ نہ گنداں من
بس ہے کہ مرچاں تئی
لنکّانی پیروزہ
کمّیں ذراج بُوان انت

وهد

وهد ڪر گشڪاں درس وائينيت
تو بکن نول گروڪے در ڪپ
نشنگاں من دريگے ۽ ديم ۽
ساه ڪشيان ۽ روج در ڪنيت انت
ساه زوران ۽ روج برکت بيت
پير بوان انت بڙگيں دنيا
يا و ڪر گشڪے ۽ پداں چاريت
يا گروڪے ۽ ترس ۽ داب ڪپيت

دید گاں نہ جیڑ اتگ

ہما دمان ۽ تو کجائے
منار اُستگ ات تئی دید گاں
بہ جل۔۔۔۔
ہمیچک ۽ بہ جل
کہ گوات کنیے نوش کنت
۽ تتریت
ہمیچک ۽
زمانگ پشت ۽ چک بہ جنت
بُتر سیت جند ۽ ساہگ ۽ وتی
ہمیچک ۽
چراگ ناچ ۽ دمبر انت
ہمیچک ۽
توار گردواں بدل بکنت
بہ جل ۽ ہمیچک ۽۔۔۔۔۔

تئی دید گانی پسو ۽ من ۽ گشتنگ ات

کہ اینچک ۽

اینچک ۽ و آپ بنت

اے زبانیں ڈوک ۽ ڈل

اینچک ۽ اے ذر چک دنزے جوڑ بنت

اینچک ۽ اے گلزین مَر گے بیت ۽ بال کنت

اینچک ۽ اے آزمان جہل کنیت

گڈا ہے دمان ۽ رند

توگوں دریگانی الوتاں

۽ من گوں پسہاں وتی

کجاہہ ہیں

تنیکہ دید گاں نہ جیڑا تہ

زمانگ بدل نہ بیت

تو اتلگ ۽ پمن بلئے دنیا ہما وڑ انت
 چتانی گم ہما انت تماشا ہما وڑ انت
 گوات ۽ سروزے گوں نہ انت ساز کس نہ جنت
 مرگاں کدوہ نہ بستگ انت چولانی دامن ۽
 ذرچکاں وتی ودار نہ باہینتہ انگتہ
 کوہان ۽ اے دمان ۽ اوں موکل نہ رست کہ
 برو انت دے بچار انت وتی ملک ۽ مردماں
 تو گوں من جُزگائے ۽ ہرچی ہما وڑ انت
 تئی گام چست بنت زمانگ بدل نہ بیت
 تئی گام ایر بنت زمانگ بدل نہ بیت
 باریں نوں آس آپ ۽ تہا چون روک بیت
 دریا منارا پُرسیت من چاراں رواجاں تئی

منی ایستکیانی دامن
گلاب روشنا بکنت
کئے انت ہما کہ اچ تو پد
بہ پر نجیت ششنگیں کر ارء مہیراں وتی
بزوریت اہدء میچلیں گداں
بہ در نجیت دید گاں منی
تہاریء رواں بکنت

ایوکی

آس بادینہ نگاہاں
زھر پٹینتہ دل ء
کاپر ء لب ء من سارتیں
نود ء جمبر ذرتلگ انت
سُہب ء بیگاہاں اد ء بس
مُرگ آپ ء اتلگ انت

ترا و دیر انت اتلگ ء

ترا و دیر انت اتلگ ء
چہ کدہاں چہ رہسراں
چہ بیگہاں چہ مہسراں
ملار چنڈا تیناں تو

کسانیں آسے بال اتیں
ء برف پوشیں نوبت ء
ودار چنڈا تیناں تو

ترا و دیر انت اتلگ ء

مئے لچہانی نالکوں بہ سُپت آنتت
ڈرئیں سُرانی دمک ء در بے رُپت آنتت
توار چنڈا تیناں تو

ملار چنڊ ایتیناں تو

ترا و دیر انت اتلگ ۽

ملو ریں وهد ۽ حاجت ۽

پکار چنڊ ایتیناں تو

گوں ادلسیں گماں دل ۽

گبار چنڊ ایتیناں تو

بہ شُشتیں دراہی اوں وتی

گوں زندگی ۽ گُرتگیں

کرار چنڊ ایتیناں تو

۽ دیمتری ذرئیں شپ ۽

سہار چنڊ ایتیناں تو

ملار چنڊ ایتیناں تو

زھیر وک

سہتے ۽ دیدگاں نہ اوشت انت منی
 واب ۽ جمبر دویں دگہ پییم انت
 تو کہ بیائے گڈا من چون کناں
 رنگے بزمشے نہ سہب ۽ بیگاہ یے
 ایوکی دتتے بہ بیت بلکیں
 داں تئی آہگ ۽ من سازان ۽
 تو کہ سر بے گڈا کروجے ۽ وت
 یا اگس سرگرے بزور ۽ بیا
 واباں لاکوٹے جمبراں چنکے

دستونک

مسکائی مجھیں شامے ۽ نودانی سباہ
تئی ششنگیں لگور ۽ چننیں آب ۽ ہواہ

اے درد وتی اندر ۽ من پچہ نیارتگ
مے عشق وتی میتگ ۽ آثرپاں نواہ

نوں وہد چو نیزگارے ۽ کرگین ۽ رُجان انت
بیا کئیپ یے مٹے نوکیں چڑکایے پتایے

اے رندی شپ ۽ بیم چہ من باریں پلّیت چہ
یاتے منی گونچان ۽ نہ کچکول ۽ صداہ

من شئیر زاناں بلئے یات ۽ تئی دوچاں
پہ برہنگیں استالے ۽ بالاد ۽ قباہ

تورپت ۽ ۽ امروز ۽ ذریں رنگ پتات انت
اے دل نوں وتی چٹاں نہ شاہ یے نہ گداہ

بیت دوست منا دیدگ ۽ ساه ۽ کہ اے شہر ۽

ہر سہب تئی زیریں بالاد ۽ ستایے

تئی درد کہ مرگانی توار ۽ تہا نالیت

آشوبے ۽ چیہال انت برے مہر میں دعایے

اے گوات تئی شہر ۽ شلان انت چو زباد ۽

پہ ژندیں چراگانی دل ۽ چٹاں دواے

مرک ۽ چہ ہما دیم تلب مہر ۽ کجام انت

اے زند و تئی ترانگ پارگیں ادایے

آس پوندے ۽ چمانی تها شینک گُوپ ۽
مستیں چولانی تو زیبائی ۽ کرکینکاں کئے

اچ تو پد گوں منا دو گام نہ بنت انت ہمراہ
سوادے ۽ کائے ۽ کیشکانی دلاں تریئے

مُرتگیں ذرچکے ۽ قبر ۽ اے گلگ رُستہ کہ تو
شئیر پر بندے کپوتانی دلاں سنگ جنئے

تئی دیوانگیں بیوانکی کہ اے وڑ جکسیت
جزماں تو شیشگیں آوازے ۽ دست ۽ لکشیئے

شہدیں ذروتے چوتی مندریک ۽ بہ شہمیت چے بیت
چے بیت اشتاپی کیں امروز ۽ دے نادین ۽

بس ہمنچو اوں تئی جلوہ ۽ چارگ گران انت
داں تو نیونے بہ سازے ۽ پدا سر بگرے

چو کہ وهدء منی ہمراہ ءے ، نہ جلّ ءے پکن
تو ہما پُرسنتگیں دست ءے کہ گورء پئیم نہ بے

ہورکیں اہوالاں پکن دیم دیئے سال ء سرء
شہرء دلپرسنتگیں دمکانی گباراں چنڈے

من وتی اندرء مرگان ء رضا دات منیر
تو پہ سہتے منی آواز ء کش ء اوشتات ءے

تہنا سر گر پدا بہ رس تہنا
اینکدر ہم مبات کس تہنا

باریں کئے چہ نیام ء پاد اتکہ
دیم پہ دیم انت پدا دو کس تہنا

مرگ ء موسم شت انت نہ بنت واتر
درچک اودا، اد ء کبس تہنا

سشک کلئیں کتنت مندریک ء
گار گرتہ وتی من ڈس تہنا

تو گوں ساہ ء منی روئے کائے
نوں و کٹنگ نہ بیت نیس تہنا

توتی نیس حاجت ء کئے ء بکش ء
مئے اے شہر ہزار کس تہنا

وہد ء آدینک مجاں کور گنگ
ہوری ء نشہ چنت کس تہنا

دور چہ کلّیں ندارگاں چہ
شہزگا انت رنگ ء رس تہنا

سی اتنت ماہ ء روچ ہم پٹو
من نہ باہینتہ واک ء وس تہنا

کس نہ بیت انت تو پمٹا کائے
شالا انچو باتاں بس تہنا

مُر تگیں مولمانی قبر ء سرء
نشہ نازینک جنت ہوس تہنا

تو کہ اندیم بے ہتم و کُیت
گیریت دیدگانی چس تہنا

ایو کی ہم منیر ء مُیم نہ کنت
انچو تہنایاں پتو بس تہنا

کُجا کُجا نبیس ایتیں کُجا کُجا بیاں کُتیں
اے پُشتگیں زمانگے ماچنت ہُہ آں کُتیں

اے وہد چو کہ سسّی ء بو تیں سربتگ پتو
مہ زانتیں کس ء ہلک تئی ء مہریاں رواں کُتیں

وتاگوں وت دچار ایتیں زمانگے ء یار ایتیں
دے پتو بہ جلّ ایتیں دے پتو رواں کُتیں

ہمک در ء بہ نکش ایتیں شگان روشنائی ء
چراگیں دل بہ بال ایتیں زمانہ ماہکاں کُتیں

گے شہیدیں واہگ ء سراتکیں پہ نشانی ء
مالئیب لئیب ء زندگی ء آس دزجناں کُتیں

منیر زہیر ء رہسراں دچار کُپتیں زندگی
بہ چنڈ ایتیں چو دزے ء چو پلے ء چناں کُتیں

پدر انت ، گار بوگ ء انت ، نہ بیت

دل شرپدار بوگ ء انت ، نہ بیت

ہر رو پروشان ئے من جڑیت پدا

گم تئی اکرار بوگ ء انت ، نہ بیت

عشق کارے کہ اے کار ء مردم

کار کنت، کار بوگ ء انت ، نہ بیت

دوزہی دل دُدام رد دنت منا

بس گنہگار بوگ ء انت ، نہ بیت

آزماں ، باید انت مکنت اے وڑ

تئی سر ء شار بوگ ء انت ، نہ بیت

وہد ویل انت چو گنوک ء دمکاں

ہر گر ء دار بوگ ء انت ، نہ بیت

باز زبیدار بوگ ء آت ، بوت
کمئیں لاچار بوگ ء انت ، نہ بیت

آ کہ پیوست انت منی ارواہ ء
دامن ء تار بوگ ء انت ، نہ بیت

کیے دروہان تا آسر مانیت
دردے، پادار بوگ ء انت ، نہ بیت

کسے ہر روج جہان انت اچ وت
اچ وتا گار بوگ ء انت ، نہ بیت

والے ء عکس انت منیر ء ہستی
کہ تئی دیدار بوگ ء انت ، نہ بیت

گم نہ بیت معنا ہدایے الم انت
پہ تئی نادان ء ہدایے الم انت

گوں و تا داں عمر داوا چون بیت
ہو پہ گزران ء ہدایے الم انت

ایو کا گریتہ پتو گشتہ منی
ارساں کندان ء ہدایے الم انت

درد ء زمزیلی توار ء اش بکنت
عشق ء زندان ء ہدایے الم انت

ایو کاں گورچچ ء بادینتہ نیس
اے زمستان ء ہدایے الم انت

گوں تئی چٹاں سُرانت نیکی بدی
نوں اے دیوان ء ہدایے الم انت

شہر ء ویرانیں بگندان ءے وقی
بس چکران ء ہدایے الم انت

اے شپ ء دڑے مہ بارت، در کپتنگ ءے
تو ماں مہکان ء ہدایے الم انت

ایوکی یے موکواں گوپتہ منیر
پر شتگیں بان ء ہدایے الم انت

انچو زوراکیں ترانگاں زرتہ
من نیاتکاں وتارا آؤرتہ

وہد ء رپتار سُست بُوان انت
دوستے دژمنی ء دمُرتہ

مرچاں ہچ گم دل ء نہ ٹوہینیت
کئے بزانت زندگی کُجا مُرتہ

تئی کلوہے کہ سر نہ بوتہ ادء
ما وتارا پہ وت نیؤرتہ

چہ تئی یتگ ء و تا ہر روتج
چست کُتہ ما چو میت ء بُرتہ

کُئیپ شزانت دیدگانی تہا
اچ تو شہر ء چراگاں در بُرتہ

تو منی گلزمین ء رنگ ء ء
آزمان من چہ دُور آؤرتہ

تو کہ ھمود ۽ چول جنئے اود ۽ دنیا تران نہ کنت
دیسنگ ما چہ نژیک ۽ دنیا ، دنیا تران نہ کنت

دیم ۽ گنگیں اکراراں درماں دست ۽ اوشنوک انت
دردانی تئی دیوال ۽ پشت ۽ دنیا تران نہ کنت

لُیب کنتے گوں زمزیلاں نشته زیر بالین ۽
انچو کس بٹام نہ بیت مپت ۽ دنیا تران نہ کنت

مھر ۽ بلوریں ذرپ ۽ تہا سہب ۽ تواراں ماں کنناں
مرچی گوں من گون نہ انت باندا دنیا تران نہ کنت

زند ۽ مرک ۽ گواچن بس یک لبزے یک وسواسے
نند کہ گوں تو گپے است ، پادا دنیا تران نہ کنت

آوازانی جادویے کُلیں زباناں پیڑائیت
پرچا مردم جاک کننت پرچا دنیا تران نہ کنت

توگوں رنگاں پاد اتک ءے و اباں موکل گپت ءُشت انت
بے تو ہر کس ایوک بوت تہنا دنیا تران نہ کنت

ہرچی بے ساہ جنزان انت کس ء اکت پاد ء نیست
زیبا تو نوں گپ بکن زیبا دنیا تران نہ کنت

کدہ گدہ و اب پرش انت ارماں چنکاں سرر تکت
دریا سئوت گوپان ء بیا دریا دنیا تران نہ کنت

نہ ہلکے توار جنت نہ پرشتہ سکتیں کنڈی یے
سفر کنان انت گوں مناچے پیمیں بے دیاری یے

هدائی گنجیں دامن ۽ اے داد ۽ چون بیاراں من
منا گے ۽ بکش ایتگ گریبیں بے هدائی یے

اے نوبت ۽ تہاریاں منی ودار ۽ آگہ انت
چراگیں آسینکے ۽ خمار چمیں ذراھی یے

ملار شیشگیں دلے پہ تن پہر ۽ شان کنت
توار کنت کدہاں چکاریں ماہکائی یے

من شیشگیں ایبتکیانی بند بجاہ ۽ نشنگاں
ترا کہ موہ بیت بکن و تا گوں مہروانی یے

زہیر ۽ تئی ہتم کہ کئیت زمانہ پل ۽ تاک جنت
نوں چم رنگی ھکھ انت جبین درد ساچی یے

گمے تئی بے کماري ۽ گوزیت چو تھاری ۽
۽ مانداریت دامن ۽ چراگیں آشنائی یے

ترا چہ پد بچار من نہ بوتال تہنا ھچ وڑا
مُدام گوں من نشنگ انت شپے، گمے، ایستکی یے

زمانگ ۽ گلگ بل انت منیر دامن ۽ تئی
نہ شنیر تئی زمینی انت نہ درد آزمانی یے

سڱارے مُشت ۽ دلے کمان ۽ نہ بُوگی اِنْت
پہ تئی کھیباں نوں وھد شیدا نہ بُوگی اِنْت

نوں دھر ۽ دمکاں رُدیت هُئی نہ ہون شہمیت
تماشا اِنْت بیا کہ بچ تماشا نہ بُوگی اِنْت

وتی من آثرِ اپاں شئیر ۽ کسہ ہزار کشتگ
بلئے ٹلوری ۽ زاناں معنا نہ بُوگی اِنْت

ترا کہ دیستگ اے اھد ۽ دید وکاں شئیر گشتگ
کہ اے کساس ۽ تہ کس ۽ زیبا نہ بُوگی اِنْت

منی دیار ۽ عبادتے گم ۽ مرگ اِزمے
اے زند چاچے پہ گپ ۽ معنا نہ بُوگی اِنْت

تئی کرا راں سفر کنان ۽ ہمود ۽ سراں
من اینچو زاناں ترا ہمود ۽ نہ بُوگی اِنْت

اے سُتکھ پا دیں زمانگ ۽ گردشاں کہ گنداں
زہیرے گرُنج ۽ ۽ دل مہار ۽ نہ بُوگی انت

وتی گم ۽ را من شائتلائی زبان گرُتگ
بلئے تئی مہر ۽ نگاراں سہرا نہ بُوگی انت

تو اتلگ ۽ ۽ بلان بوتگ تہاری ۽ دل
چراگ رپنت کہ نوں تماشا نہ بُوگی انت

تو مرچی اے پئیم ۽ ٹھل ۽ داباں کہ کار بندے
داں باندا دنیا بگندے دنیا نہ بُوگی انت

اے گلے ات کہ سررچانت تئی رنگ چٹاں
نوں کہت ایش انت ہتم تئی شار ۽ نہ بُوگی انت

منیرگوں من اے گیدی ۽ رنگ ۽ نور جُز انت
بلئے اے وہد ۽ را پُشت ۽ دیم ۽ نہ بُوگی انت

یک دمانے جلّ آنت پہ وت منزله کا آنت پتو
تئی دیوانگ عمر ء کوہ ء سُرگی سا آنت پتو

روشنائیں کرام زُوریت ء تئی پیڑ گاہ ء کشیت
وہد ء رپتار ء بچار استال پاد ء آنت پتو

سمبھان آنت روج ء رحمی لُچیں وابانی بدن
مہلبیں اومان پوش آنت ساز پیڑا آنت پتو

زُلیاں تئی زندانی گرتگ زندمانی ء طلسم
واب پتو، کشک تئی آنت دُرسیں معنا آنت پتو

ما بہشت ء دوزہ ہر دو دیستگ آنت ء سرپدیں
پُل شیدا آنت پتو انگار شیدا آنت پتو

شیشگیں یک اہدے گون انت نشناں تیابء دامنء
چول تئی راہانی بندی ترمپ دریا آنت پتو

مہشریں امروزء جنتر چوں سُبک گردینت تو
مئے ودارء روج سنگاں پوپلی جا آنت پتو

چے وپا ء بد وپائی زندگی بس زینتے
درد پچن شگل آنت ء ناز زیبا آنت پتو

تو کہ روئے تهنائی ۽ راڙے گوں پیتر گاه ۽ اڙیت
تئیگیں نودی ڳرے کئیت ۽ مئے ارواه ۽ اڙیت

من گوں ملنگیں دیگر ۽ مرگاں وتار کست کناں
چم کہ دریگاں بند کنت هر واب سر جاه ۽ اڙیت

گواتانی ریٹائیں نصیب مسکائی ہلک ۽ گار کنت
مونجانی پاتونیں رے گوں چاردہ ۽ ماہ ۽ اڙیت

زیب ۽ تئی آبریشمیں جادو کہ تندی شنگ اتہ
اے زندمان ۽ میتگ ۽ هر واب ۽ آگاہ ۽ اڙیت

ناگاہ ٺٺوریں مولے سرکشیت چہ تئی دیدگاں
گیابان پہ ذرچکاں قہر بیت دریاگوں بیگاہ ۽ اڑیت

من چہ چراگاں پیسر ۽ روکیں گماں زوراں رواں
دل چو زہیریں برمشے ۽ تئی ہلکہ ۽ راہ ۽ اڑیت

زندوں منیر دیوانگیں تہت ۽ روانے بال کنت
یک زپٹگیں شیرے بلے امروز ۽ سرشاہ ۽ اڑیت

دلے زیبائی ۽ پاداں اڑان انت
وتی گم آئی ۽ پاداں اڑان انت

تئی سلکیں گندگ ۽ نازر کیں تارے
منی تهنائی ۽ پاداں اڑان انت

اے امروز ۽ گم ۽ زیر نرانت کس
همک سرنائی ۽ پاداں اڑان انت

اے دنیا ۽ من پنڈو کے ۽ بکشاں
تئی زیبائی ۽ پاداں اڑان انت

چراگے ۽ تئی ملگور دیستہ
وتی رُژنائی ۽ پاداں اڑان انت

منیر پچاں نوں شمیر ۽ حیمہ ۽ من
ملویریں چاہی ۽ پاداں اڑان انت

بیا اے امروز ء زندان ء سازے بجن
بلے آواز کُلّیں بہ بنت بے وطن

زیب ء بینگ رچنت ء پدا سبز بیت
مئے اے گرمیں گناہانی سارتیں چمن

مرچی انچو تو نزّیک ء اتک ئے منی
کہ وتی جند اوں پیش نہ کپتہ پہ من

گوں ما سرگپت کنت، پّما مہتل اوں بیت
مارا دوست انت وتی وسوسانی تمن

چو تئی زیبائی ء شہم ء بے کچہ انت
مئے گنوکى ء ریتک انت دریں پل ء پن

چولاں دریا ء زور ء بہ برگوں وتا
بس اے تہنائی ء زیر ء گوں مہ جن

مارا بیواکی ۽ جنگلے ۽ بر انت
راز پوشیں دل ۽ سازگیریں بدن

روچے جاہے اڑیت اے دل ۽ دامن ۽
واہگ ۽ زامریں نیکیانی وطن

تئی نگاہ انت کہ سنگان ۽ ساه مان کنت
پہ چراگاں تئی رنگ دوچیت کپن

وتی گیرانی زپتیں دارواں گوں
تئی دردء را من راہے رواں گوں

ہما انت وابے چٹاں واب کپتہ
من آگاہاں در ء دروازگاں گوں

تئی گم بیکہ ء تئن ء مہ پروشیت
گڈا من موسم ء زلپاں اڑاں گوں

من ہر کس گوانک جت ، کس ء نہ اش گت
وتی جند ء اوں آوازے دیاں گوں

زمانگ الوتی راڑاں بے پوشیت
در ء دیولاں مگرازیں زباں گوں

ادء من اتگاں چہ دُرساں پیسر
نوں اچ وت رند بلیکں درکپاں گوں

تئی رنگء گوں وہدے ہمسفر باں
وتی شنیرے ء اوتاگاں اڑاں گوں

منیرء اے شنکیں ماہ ء سالاں زُوراں
تئی مہرء زیرء درپ ء کناں گوں

پیپ

وهد، سنکینے نہ انت

راز گوں مہریانی گُٹ ۽ ٲلواں
ہمراہ بوت نہ کننت
۽ زبان بوجیگاں لڊگ نہ بیت
تراپے کنگی ات
بلے کسے ۽ گشت کہ
وهد، سنکینے نہ انت
۽ توبے لبز ۽ رها دگ بوت ۽
من زمانگ پُرس ات
کہ تو کجانشنگ ۽۔۔۔۔۔؟
ہمنچک ۽ مہریانی ٲلواں سنوتے بناکت
سنوت ۽ شاہانی سر ۽
واس، الوت ۽ اوست
اوہنگ آنت
گوات ۽ سر سُرینت

۽ سئوت ۽ بر رچاں بوتنت

واس----

پلے بلے آس ۽ باتن ۽ ر دیت

الوت-----

در یکے کہ دیوالانی پشت ۽

چونادر ۽ ساہ کشتان انت

اوست-----

مہروانی یے کہ عاشق ۽ زمانگ ۽

نیام ۽ ہالگیں زمین ۽ سر ۽

چو تگر دے ۽ چیر گجگ بیت

مناپتو باز ہر دم دیگی انت

بلے زبان بوجیگاں لڈگ نہ بیت

۽راز

گوں مہریانی ٹلواں ہمراہ بوت نہ کنت

وہد، سنکینے نہ انت

کہ مردم بہ لکیت ۽ پتو بیت

جیڑہ

گپ اے نہ انت کہ
منء تو دوریں
جیڑہ ایش انت کہ
زندگی گوں ماسک نژیک انت
ء اینچو نژیک ء
نزور تریں دژمنے ہم
مردم ء کشت کنت

دُکال

دگه بچ نه بوته-----

بس آزمان مرد چال جمبر پر بندگ ء نه انت

ء مرگانی توار تنگ انت

دگه بچ نه بوته-----

کس چه وتی، تنکین ء دن نه انت

دُر چک هما جاگه ء اوشاتگ انت

منی درد ء ایمان انگه، همینچو بُر ز انت

که چه شهر ء تو امیں دیوالا پشت اوں گندگ بیت

تئی زیبائی انگه اوں همود ء انت

که چود ء هر شپ ماه آئی ء دیدار ء کنت

کس چه وتی، تنکین ء دن نه انت

دگہ ٺچ نہ بوتہ -----

بس ہے کہ تو گیر کائے

منی چم بُر ز اچارگ ٻنا کُننت

۽ ہے دمان ۽

لہتے ٺٺیگیں سئوت گوشاں کپیت

۽ مناسما بیت کہ

تئی روگ ۽ رند

دگہ ٺچ نہ بوتہ ----- بس ہے کہ

تو اد ۽ نہ ۽

۽ آزمان جمبر پر بندگ ۽ نہ انت

حاجت

تئی مھر چو آپ ۽
منی سر بر ۽ بہ ملیت
(ہیچ مگر از ۽ کلوه
منی گیر ۽ دامن ۽ مہ اڑیت)
استالانی عکس چو سنوت ۽
چتانی تہابہ لرز آنت
(۽ سُر ۽ ساز ۽ بزانت
تئی بے معنائی ۽ دیم ۽
سر ۽ جہل بکنت)
گڈامن چہ
آپ، استال ۽ سنوت ۽
بے حاجت باں
پدا بگندے
دنیا منی کار ۽ میت
۽ من دنیا ۽ در ۽ مہ وراں

گیر

تو منا ڏام گیر کائے
بلئے مرچی-----
منی ملوری پہ وت
لبز شوہازگ ۽ بے سوب انت
لبز نیست-----
۽ تو منا گیر پیدا کائے
انچو کہ پوتے
قبرے ۽ شک ۽ سر ۽
بہ نندیت ۽ کو کو بکنت
۽ دیگر ۽ روج
آئیا چاران ۽ دریا ۽ بہ کپیت
مرچی تو منا انچو گیر پیدا کائے

اھدء موسم

منی اھدء ٹلوریء موسم
شیطانء بدر نکلیں چک انت
کہ آئی اے دمکانی تہا شمشہ
ہر کجا سر گرے
یا واتر بے، اے چک
تئی راہء میلانک انت
ایشیء پاتو وار تگء
کپوت ہر یتگ انت
کسے است کہ لنکے بے گپیت
ء چرے شہرء دؤرے بے کشیت
دانکہ من اے شہرء ہمک چار راہء
پہ پاتواں پل
ء پہ کپوتاں چینک ایر بکناں؟

چیستان

همازیائیں مردم
کہ آہاں اے زمین ۽ سر ۽
اتک نہ کتہ
۽ زمانگے بدل بوتہ
من برے برے ہماہاں شنیر کناں
گڈا آدینکائی بند بجاہاں
آبادیں ٹکٹ
منی زبان ۽ نہ پھم انت

هٽم ڇه ڪڄام دروازگ ۽ ڪُنیت

تئی یا قوتیں سنو تانی زیر
چو جو یے ۽ روان انت
هٽم ڇه ڪڄام دروازگ ۽ ڪُنیت
منی ڇم بند انت
۽ اے تھاری منا هرچی که دینگ ۽ انت
آ، رُزنائی ۽ هچبر نه داته
هٽم الم ڇه اندر ۽ رُ دیت
تئی یا قوتیں سنو ت انچش انت
انچو که بے تواری وتی آواز ۽ تام ۽ چنگ ۽ ودار ۽ واب به کپیت
تئی یا قوتیں سنو تانی زیر
منی اندر ۽ چو بو یے ۽ روان انت
۽ من نشته جیڑ گایاں
هٽم ڇه ڪڄام دروازگ ۽ ڪُنیت

زبھر

چٹانی گلگ چراگ بالگء انت
گوشانی ایبتکی زیر نکشگء انت
ایوکیء شہسوارء دنزاں
امروزء میتگ بشانء کنگ
چھ موسم معنائہ بوسگا انت

ہماڈیہہ-----

کہ آئیء پسائندگ
نپادانی سرء مرنگء رپکء گاربہ کننت
اودء گواتء کرام
ء مرگانی سنوت

دگہ زبانان رجانک کنگ نہ بنت
بس ماہء استال سہی انت

کہ چٹانی گلگ چراگ بالگء انت
ء گوشانی ایبتکی زیر نکشگء انت

بلئے گوات ۽ کرام

۽ مُرگانی سنوت

رجانک نہ بُوگا انت

ماو بس یک رپکے گارُتہ

بلئے دنیا-----

چہ چراگ، زیر، گوات

۽ چہ سنوتان ز بہر بُو ان انت

زمانگ انچو اوشاتگ

نہ تئی زیبائی گوشاں ماں جنگ بیت

۽ نئیکہ منی آواز چو عکس ۽ چوکاٹے ۽ تہا سمبہیت

چہ دریاء اے گمان کنگ

کہ ترالنک ۽ بہ گپیت ۽ کشک ۽ بہ پرنیت

یا چہ کوہ ۽ اے لوٹ کنگ

کہ تئی ملوریں ساعتان

نل بہ جنت ۽ ترابہ زیرینیت

اے دیوانگی ۽ رنگ انت

۽ دیوانگی رنگے نہ انت، نہ ساہگے

دیوانگی هدا ئی دادے

چو کئیپ ۽ وڑا اناں

چو ملار ۽ وڑا

چد ۽ پیسر کہ دریا یے منی لنگ ۽ بہ گپیت

۽ مناشک ۽ بہ پرنیت

۽ کوھے نل ۽ جنگ ہند ات بکت

من تئی زیبائی ۽ وتی گوشاں ماں جناں

۽ تو منی آواز ۽ چوکاٹ ۽ تہا بہ نند

پدا چاریں زما نگ مئے کجام پلو ۽ گوزیت